

Slovenski List.

Neodvisno slovensko krščanskosocijalno glasilo.

Štev. 37.

V Ljubljani, v saboto 7. avgusta 1897.

Letnik II.

„Slovenski List“ izhaja vsako sredo in saboto. — **Naročnina** mu je za vse leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrt leta 1 gold. Posamične številke se prodajajo po 5 novč. — **Dopisi** pošiljajo naj se uredništvu „Slovenskega Lista“ v Ljubljani. — **Nefrankovani dopisi** se ne sprejemajo; rokopisi se ne vračajo. — **Naročnina, reklamacije in oznanila** naj se pošiljajo upravištvu „Slovenskega Lista“ v Ljubljani, Resljeva cesta štev. 5. — **Oznanila in poslanice** se računajo po ceni, navadni v Ljubljani.

Glavna skupščina družbe sv. Cirila in Metoda v Škofji Loki.

Odlična družba se je bila zbrala na večer 4. avgusta na vrtu Ferlinčeve gostilne v Ljubljani. Veljal je večer dragim slovenskim gostom, došlim izza meje Kranjske na skupščino škofjeloško. Svojo blagodušnost in izredno naklonjenost do družbe sv. Cirila in Metoda je zopet pokazalo pevsko društvo „Ljubljana“, ki je ves večer zabavalo veselo občinstvo s prekrasnim petjem. Navzoč je bil tudi med gosti slavni srbski pesnik, bivši tajnik kneza črnogorskega, Janko Sundečić. Družbeni prvomestnik č. g. Tomo Zupan je pristrčno pozdravil izvenkranjske Slovence, zahvalil se ljubljanskim damam in gospodom, da so prišli počastiti slovenske brate, in v izbranih besedah izrazil radost vseh navzočih, da jih je osrečil s svojim posetom g. Sundečić, slavni pesnik bratskega naroda. „Živio Sundečić!“ se je razgledalo po napitnici. Precej nato je šel pesnik na pevski oder, vidno ganjen zahvalil se za počeščenje in poudarjal simpatije, katere goji v svojem srcu proti celemu Slovanstvu in zlasti vsem južnoslovanskim plemenom. Slovanom je v prvi vrsti treba slege. Mrvice smo, ali, ako smo složni, postanemo mogočni, kakor so drugi narodi. V ljubkih besedah je Sundečić posebej nazdravil „Ljubljani“ in omenjal, kako uspešno krepí pesen slovansko vzajemnost. Zahvalil se mu je predsednik „Ljubljanec“ g. Anton Trstenjak, rekoč, da se pevsko društvo „Ljubljana“ strinja s Sundačičevimi ideali, želeč solidarnosti v slovenskem narodu in v vsem Slovanstvu.

Napočilo je dne 5. avgusta najkrasnejše jutro, kar jih je videla letos gorenjska stran. S snegom pokriti vrhovi kamniških planin so se lesketali v jutranjem solncu in pozdravljali živahno družčino, katero je nesel gorenjski vlak proti Škofji Loki. Najbolj vzbujajo pozornost mnogoštevilne, lepo oblečene dame, ki ponosno nosijo na prsih trobojnice z napisom, da so zastopnice ljubljanskih ženskih podružnic sv. Cirila in Metoda. Vse je presenetil veličastni vsprejem na škofjeloškem kolodvoru. Korporativno so pričakala gostov vsa loška društva, katoliško rokodelsko društvo z zastavo, Čitalnica z zastavo in dolga vrsta članov Bralnega društva iz Železnikov z zastavo. G. Leon Lavrič, podpredsednik loške podružnice sv. Cirila in Metoda, je krepko pozdravil došle goste. Po odzdravu g. prvomestnika Zupana je v jako krasnem govoru gospica Amalija Sušnik-o va iz Loke zagotavljala prišlece, da nas vse spaja vez bratoljubja, ideja slege in jedinstva vseh Slovencev, katero idejo najlepše goji slavna družba sv. Cirila in Metoda. V imenu loških dam je dražestna govornica izrazila občudovanje za naporno delo in nesebično požrtvovalnost družbinemu načelniku g. Zupanu in mu poklonila prekrasen šopek. Zagromeli so navdušeni „živijo“-klici. Ko se je g. prvomestnik zahvalil za ta iskreni pozdrav, posedla je večina skupščinarjev na vozove, drugi so pa šli peš med lepimi tratami in pod starim Kamnitnikom, raz katerega se je razlegal topičev grom, proti „pisani“ Loki.

Dá, pisana je danes Loka od samih slovenskih trobojnic. Z godbo na čelu so šli skupščinarji s Štemarjev v slavnostnem sprevedu v mesto na glavni trg. Tu so jih pričakovali:

Slavnostni in mestni odbor z načelnikom županom, mestni župnik in poljanski rodoljubi, ki so malo prej došli od one strani. Vse je občudovalo umetne slavoloke s primernimi napisi, ki so poleg drugih stvari dokazovali, da je imel slavnostni odbor dovolj posla. Na glavnem trgu se je razvila veličastna manifestacija slovenskega pobratimstva, ki je dokazala, da loško razumníštvo ume zahteve časa in pozna naroda srce. Istina, Loka je danes prva nositeljica prave narodne ideje na Kranjskem. — G. mestni župan in notar Niko Lenček izreka v imenu mestne občine in sosedne občine Zmirec veselje nad prihodom tolikih gostov iz raznih krajev slovenske domovine. „Starodavno mesto Loka“, je rekel med drugim, „pristrčno pozdravlja družbo, ki stoji vzvišena nad strankami in nad političnimi frakcijami naše dežele. Tej vrli družbi, ki takó deluje v prid našemu dragemu narodu, v imenu someščanov zakličem: Slava!“ Navdušeni „Slava“-klici so dokazali, da je g. župan Lenček dotaknil se najbolj globoke želje našega naroda, želje po slogi med brati, kar je v izvrstnem nagovoru istotako odločno naglašal g. mestni župnik J. Tomažič, rekoč med drugim: „Škofja Loka je nedavno pozdravila tu „Sokola“, ki v bratski ljubezni jedini vse slojeve našega milega naroda. Zjedinili smo se Ločani za slovesen vzprejem Sokolcev. Kot duhovni pastir pod starim slovenskim geslom zjedinjenih Ločanov pozdravljam Vas danes in želim, da se vzajemnost, ki je tu zavládala, razširi in okrepe povsod. Daroval bodem danes sv. mašo na čast sv. slovanskima blagovestnikoma in večni Bog naj dodeli, da bi povsod, kjer se čuje zvonki glas slovenski, zavládala sloga. „Viribus unitis“ je geslo cesarjevo in bodi tudi naše! — Prav lepo je obema odgovoril g. prvomestnik Zupan, spominjajoč se zgodovine mesta ob zlivu selške in poljanske Sovre, starodavne Loke, ki je tesno spojena z zgodovino vse dežele. Zahvali se za sijajen vzprejem, katerega je našel nerazdvojeni slovenski rod. „Naj živi, raste in cvete slovenska Loka!“

Nato so šli skupščinarji ob slovesnem zvonjenju v lepo okinčano mestno farno cerkev sv. Jakoba. Sv. mašo je daroval z asistenco č. g. mestni župnik Tomažič. Prav ugajalo je vsem lepo cerkveno petje. Cerkev je bila polna pobožnega ljudstva.

Zborovali so po sv. maši skupščinarji v prostorih Čitalnice v gostilni „pri zlati kroni“. Ko so oddali zastopniki in zastopnice podružnic svoja pooblastila, nagovoril je g. prvomestnik zbrane skupščinarje tako: „Otvarjam XII. redno veliko skupščino. Ljubezen slovenskih domorodcev je ustanovila družbo sv. C. in M. Ta ljubezen se ni ohladila pri naši družbi. Čudovita prikazen, da se ta ljubezen ni ohladila, se razlaga odtod, da so se častite slovenske dame vnele za družbo. One, ki so poklicane v družinah vzgojevati ljubezen, so tudi za našo družbo največja sreča. Prispevki ženskih podružnic nas iznenačujejo, v sredstvih za dobivanje dohodkov so ženske nad moč iznajdljive. Vabim Vas, da izrečete hvalo našim ženam in dekletom. (Živele!). Preteklo leto je bilo zopet bojno leto, leto mešarskega klanja. V našo družbo se ni vrinila razdvojba, nespremenjena je jedinstvo v njej, dá, ona je nespremenljiva, ker stoji na nerazcepljenem

stalu slovenske narodne zavesti. Ta vseslovenski paladij je nam svet in nerazrušljiv. Na tem stalu smemo svariti Slovence: Če smo mi jedini, zakaj bi vi ne bili? Živela vseslovenska jedinstvo! (Burna pohvala in pritrdjevanje.)

Družbini tajnik č. g. župnik Ant. Žlogar je nato podal poročilo o delovanju družbe v preteklem letu, čigar kratki obseg je nastopni. Odkar se slovenski narod bolj živo zaveda svojih pravic, suče se glavna borba z neprijatelji okrog šolstva, katero po obmejnih slov. pokrajinah še ni uravnano po načelih katoliške cerkve, v smislu temeljnih državnih zakonov in po zahtevah narodne enakopravnosti. Na razne načine je narod naš že izražal želje glede šolstva. Neprijateljski sosedje vedno predrzneje stegujejo svoje roke po naših deželah in naši mladeži. A narod je sezidal trdnjavo: družbo sv. Cirila in Metoda. Posebno družbino vodstvo čuje s pozornim očesom, kje nam preti nevarnost, da po hiti na pomoč. — Vodstvenih sej je bilo v minolem letu osem. — Krepko podpirajo družbo ženske in moške podružnice, katerih šteje družba sedaj 134, z 11.170 člani. Samo litijske in šmartinske Slovenke so od l. 1888. vplačale 16 pokroviteljnín. Priraslo je zadnje leto 24 pokroviteljev. Več krajev je še, ki bi lahko osnovali podružnice. Prirejali so se koncerti in zabavno-poučni shodi, kar je najboljši pomoček za vzgojo priprostega naroda. — V 15. družbinih zavodih se vzgaja blizo 2000 slovenskih otrok v krščanskem, narodnem in patrijotičnem duhu, kar dokazujejo zlasti šolske slavnosti, prirejene od naših zavodov. „Narodna šola“ v Velikovem se je prikupila kmetom, je pisal „Mir“, ker je postala izobražiteljica otrok in odraslih. Mi imamo že versko-narodno šolo, za katero delujejo škofje. Ako ta načela obveljajo povsod na Slovenskem, potem bode šola v blagor cerkvi, državi in slovenski domovini. Razposlala je družba lani 2259 knjig in mnogo šolskih potrebščin. — Precej dohodkov so prinesle vžigalice in svinčniki družbe sv. Cirila in Metoda, podpirala so jo razna društva, zlasti pevška društva, posojilnice in hranilnice in zamrli dobrotniki z volili. Pomagala bi lahko vlada, ko bi presekala naglo vozlo nepedagogičnega šolstva. Storimo pa vsi, kar je v naši moči. Prosimo vse slovensko razumníštvo, da pusti na stran vse, kar nam brani osigurati naš narodni obstoj. Zberimo se vsi jednodušno pod našo zastavo.

Naprej zastave Slave!

Naj grom razsaja, strela vdarja,

Za vero vse, za dom, cesarja!

Po pohvalno vsprejetem tajnikovem poročilu je podal glavni družbini blagajnik č. g. Anton Koblar poročilo v računih družbe v l. 1896. Dohodki: Doneski podružnic 7991 gld. 70 kr., pokroviteljina 1985 gld., podpora sl. dež. zbora kranjskega 1000 gld., podpora sl. občinskega sveta mesta ljubljanskega 500 gld., darila 26. slov. hranilnic in posojilnic 458 gld., razni darovi družbi 1504 gld. 67 kr., časniki so nabrali 2575 gld. 84 kr., nabiralniki so dali 166 gld. 2 kr., Mohorjani so podarili 44 gld. 95 kr., volila 297 gld. 72 kr., obresti od naložene glavnice 132 gld. 75 kr., prodane knjige 42 gld. 58 kr., zavarovalnina 111 gld., vračilo 300 gld., skupaj 17.110 gld. 23 kr. Troški: Šola v Trstu 5105 gld. 6 kr., šolsko poslopje v Trstu 3393 gld. 48 kr.,

šolski vrtci na Belvederju, v Rojanu in na Greti 2421 gld., šolstvo na Goriškem 1920 gld., šolski vrtec v Mariboru 759 gld. 36 kr., šolski vrtec v Celju 410 gld., šolsko poslopje v Velikovu 4269 gld. 65 kr., podpore in nagrade 780 gld. 45 kr., knjige 284 gld. 84 kr., „Vestnik“ in druge tiskovine 305 gld. 80 kr., nabiralniki 300 gld., razni troški 384 gld. 23 kr., skupaj 20634 gld. 57 kr. Pojasnil je nato blagajnik Koblar še razne točke računa, posebno o speh in živih podružnicah, o volilih, o stroških za zidanje šolskih poslopij v Trstu in Velikovu ter s toplimi besedami vzbujal k vstrajnosti v delu. Z dobroklici je bilo vsprejeto blagajnikovo poročilo, kakor tudi poročilo o pregledovanju računov in skenotrovanju blagajnice, katero je prečital g. nadzornik Oroslov Dolenec. Prvomestnik se je spominjal še nekaterih umrlih dobrotnikov družbe, kakor notarja Janka Kersnika in loškega sodnika dr. Škofica. V odbor so se volili stari odborniki, le namesto g. dr. Jos. Vošnjaka je bil po vskliku soglasno izvoljen g. Martin Petelin, c. kr. profesor v Ljubljani. Istotako so se vnovič volili dosednji nadzorniki in razsodniki. — Odposlalo se je pismo do političnega oblastva, v katerem izreka skupščina udanost do Njegovega Velikanstva in z „živijo“-klici na presvetlega cesarja se je zaključilo mirno zborovanje.

Veleč. g. župnik J. Tomažič zahvali vodstvo družbe za njegovo uspešno in požrtvovalno delovanje in zbor pritrdi.

Najbolj vesela točka vse slavnosti je bil banket na Štemarjih, ki se je začel ob 1 uri. Udeležilo se ga je nad 150 oseb. Očitno se je pokazalo v neštevilnih napitnicah, kako silno želi velik del slovenskega razumništva miru in sloge med rodnimi brati. Prijatelji Nemcev so bili primorani obmolkniti. — Prvi je napil č. g. prvomestnik Zupan cesarju, omenjajoč njegove ljubezni do narodov in ljubezni, v kateri smo Slovenci tu zbrani. Nato je izročil prvomestnik stoloravnateljstvo loškemu mestnemu županu, ki je dajal besedo. Dobil jo je prvi družbini podpredsednik g. L. Svetec, ki je omenjal dobre vesti, ako se koristi ubogemu, teptanemu narodu. To je jedino plačilo domorodcu sedaj, a hvalo bode za njegova dela pričala prihodnja zgodovina. Napil je župniku in županu mesta Loke. — Župan N. Lenček je pozdravil društvenike sv. Cirila in Metoda, ki so nositelji ideje vzajemnosti in slovenskega pobratimstva. Ta ideja naj se pa ne omeji samo na ta vrt, ampak nesite jo ven in razširjajte povsod, da pustimo stari, grdi prepri. Napil je izbornemu družbinemu vodstvu. — Mestni župnik Tomažič je napil bratom in sestram izza kranjskih mej, rekoč: „Mi bratov zunaj Kranjske nikdar ne zapustimo, ker vaša kri je naša kri.“ — Gdč. Amalija Sušnikova se je zahvalila prvomestniku, da je pohvalil Slovenke. Ta pohvala nas bode še bolj navdušila za narodno delo. Delo naj bo prvo, potem pridejo besede. Poklonila je od loških Slovencev nabranih 100 gld. pokroviteljnine. — G. blagajnik Koblar se je zahvalil za poklonjeni dar. Omenjal je, kako energična slovenska kri biva prav v loški okolici, ker je poslovenila ondi nekdanj gosto naseljeni nemški živelj, ter je napil slovenski eneržiji. — G. dr. Arko je napil v imenu loške Čitalnice in rekel, da bomo zmagali v boju povsod, če ostanemo vztrajni in složni. — G. stud. iur. V. Sušnik je slavil družbo: Ugled družbe se razteza čez meje slovenske. Vredna je družba naše ljubezni in podpore, ker vrši požrtvovalno najvažnejšo dolžnost. Slovensko dijaštvo stoji na programu družbe in njene vodilne misli: Bog in narod! Reči: jaz sem Slovenec je lahko, a Slovenec biti je težko, ako ni trdnega značaja. Zato naj se slov. sinovi in hčere vzgajajo slovenski in stariši naj govore ž njimi slovenski! Najvažnejšo ulogo imajo pri tem matere, in tedaj je govornik napil narodnemu ženstvu. — G. dr. Krisper iz Ljubljane je omenjal glasnega klica po slovenski slogi, ki odmeva že po vseh slov. deželah. Treba je vseslovenskega shoda. Družba deluje izvrstno, da se ista okrepča, naj se napravi prihodnje leto o jubileju našega cesarja na korist družbe v Ljubljani pod pokroviteljstvom župana Hribarja velikanska vseslovenska slavnost in veselica. To bi bil napredek v duševnem in materialnem

oziru. Besede g. Lenčka o slogi so zelo važne in postanejo historične. Sila in beda nas priveda k slogi. Ideja sloge bode zmagala, če se ji tudi nekateri ustavljajo. Geslo bodi: delo! Napil je napredku delavne družbe sv. Cirila in Metoda. — G. dr. Medved iz Maribora: Danes je veselje biti Slovenec, ker tu vlada zvišena slovenska ideja. Ponosni smo, da nas je rodila slovenska mati. Naša nada, da najdemo na Kranjskem navdušene Slovence, se je izpolnila. Podpirajte nas Štajarce, ozirajte se na nas, ker smo stiskani. Sovražnik nam niti drobtinice celjske gimnazije ne privoščiti, sodeželjani nas hočejo uničiti. Glejte, da obračate oči proti št. Ilju in Marenbergu, da ne bodo Nemci nazaj potisnili slovenske meje. Združite se, Kranjci, v političnem delovanju nam v zgled, delujte kompaktno, kakor stanujete kompaktno! Pokažite naj se mir in sloga in nesebično navdušenje za slovenski narod pri vas in mi vas bomo posnemali. „Kjer Slovencev moč se v jedno stika, pade sila še tako velika.“ — Nato je nastopil koroški dež. posl. Gregor Einspieler: Ves Koročan je bil nekdanj slovenski, a zdaj v mnogih krajih so naši le grobovi. Slovenski živelj na Koroškem gre nazaj. Vsako desetletje izgubimo Slovenci 10—20 tisoč naših. Umirajoči vas pozdravljajo! A zdravnika smo našli za moža na smrtni postelji: to je naša družba sv. Cirila in Metoda. Prisrčna jej hvala za krasno palačo v Velikovu in za poslane knjige. Ljudstvo naše se vzbuja in poživlja. Srce bodi vedno zdravo, da bodo čvrsto delali tudi udje. Z veseljem opazujemo, da se složnost v središču, v beli Ljubljani, začenja utrjevati. Hvala vam za to, Bog živi vas! — Gdč. Franja Miklavčič iz Kranja se zahvaljuje v imenu narodno probujenega ženstva, katero smatra kot sveto dolžnost svoje delo za družbo. — Č. g. vojaški kurat Ant. Jaklič iz Trsta je prinesel pozdrav Slovencev od jadranskega morja, ki nekdanj bilo je slovansko, a danes buči tužno. Da postane to morje zopet slovansko, naj pomore tudi družba sv. Cirila in Metoda, da vzgoji poštenih slovenskih žen in potem se nam ni bati. Prsi navdušenih Slovencev bodo zaslonba domovini. — G. Marija Skrinjar iz Trsta: Družba sv. Cirila in Metoda je bila prva, ki je izvalila slov. ženstvo, da deluje skupno z moštvo za narod, zato napije družbi. — G. Ravnika, zastopnik cerkljanske podružnice na Goriškem: Ako nas nasprotniki stiskajo, nas to jedini med seboj. Bil je tudi pri nas na Goriškem prepri, a sedaj smo jedini. Na periferiji pa potrebujemo podpore od kranjskih Slovencev. V družbi sv. Cirila in Metoda že delujemo vsi Slovenci skupaj. Združimo se tudi na političnem polju! Bog živi vse liste, ki delujejo za to slogi! — G. mestni kapelan Rozman iz Celovca omenja, da sedaj zboruje v Celovcu „Alpenverein“, ki pomaga po slovenskih planinah zidati nemški most do Adrije s pomočjo mož iz nemškega cesarstva in našega „Herrenvolka“. Da, gospodovati hočejo, a mi jim ne bomo služili in delali tlake. Da postanejo Korošci zavedni, skrbi družba. Govornik zahvaljuje družbo za izvrstno velikovsko šolo.

Stoloravnatelj nato zaključil banket. Omenimo naj še, da so skupščinarjem ljubeznjive gospice tako prijazno pripenjale na prsi trakove, da so nabrale vsega skupaj blizu tisoč kron za družbo. Odlikovale so se vzajemno pri tem poslu rodoljubne odbornice ljubljanskih podružnic, loške gospodične, zlasti vneta gospica A. Sušnikova, in gospici Mihela Javornik in Franja Kobilca iz Ljubljane. Tudi s postrežbo pri obedu je bilo občinstvo prav zadovoljno.

Č. g. tajnik Žlogar je prečital 34 došlih brzojavnih pozdravov. Telegrami so poslali glavni skupščini: Vipavska podružnica; Rodbina Bevk v Litiji; Belokranjska ženska podružnica v Črnomlju; Moška podružnica v Prvačini; Marija Pfeifer na Krškem; Kristina, Olga Grebenc in Anica Grašek v Kamniku; Andr. Vrtovec v Tolminu; Učitelja vojaka Lavtižar in Kosec v Ljubljani, Planinska čitalnica v Planini; Amalija Jenko, Olga Jenko in Malči Hutter v Litiji; Podružnica v Gornjem Gradu; Kobariška podružnica; Logaške Slovenke; Ženska podružnica v Prvačini; Gršak na Vranskem; Ema Abram v Sp. Logatcu; Rožanski Slovenci: Gabron, Rutar, Kobentar, Šervicelj,

Ripič, Vospornik, Hribernik, Snoj, Hojž; Slovenci v Kočevju; Slovensko in hrvatsko učiteljstvo, zbrano pri glavni skupščini „Zaveze“ v Celju; Gantar, Bohinjec, Smolnikar, Volje na Vrhniki; župan Schweiger v Črnomlju; dekan Ineko, Selnik, dr. Exner, Grm, Svaton, Aichholzer v Ukva; Mokronoški rodoljubi; Podružnica mokronoška; Jareninski Slovenci; Pirnat, Rohrman v Mokronogu; Bralno društvo v Mokronogu; Rodbina Koprivnikar v Litiji; „Triglav“ v Gradcu; Ivan in Kristina Gregorčič v Litiji; Slovensko bralno društvo v Litiji; župan Josip Damjan v Litiji; Lovro in Ivana Tura v Litiji; Podružnica v Zalcu.

Ob 5. uri popoldne je bil koncert na istem vrtu na Štemarjih. Občudovali smo lepe glasove pevcev „kat. rokodelskega društva“, „Bralnega društva“ in „Pevskega kluba“ v Loku, izvrstno je udarjal Čitalniški tamburaški zbor in tudi domžalska godba je pokazala velikanski napredek. Vse je bilo veselo in dobre volje. Le prenašlo je zaplapolal kres na Kamnitniku kot znamenje, da je čas oditi na kolodvor. Z najprijetnejšimi spomini so zapustili skupščinarji kraj rodoljubja in sloge — dično mesto Škofjo Loko.

Ljubljanski črevljariji, vzdramite se!

Lepo število samostalnih črevljarskih obrtnikov je v Ljubljani. Blizu 130 jih je po številu. Ta naša obrt pa je jedna od najbolj zatiranih v sedanjem času. Dosedaj so črevljariji še za silo shajali, akoravno je sem ter tja delavec boljše živel, kakor marsikak črevljarski mojster; v novjšem času pa jih hoče trgovina s tovarniškimi izdelki popolnoma ugonobiti. Stvar je premisleka vredna. Jedno je gotovo, namreč da se bodo stroji, ki se že sedaj uporabljajo za izdelavo obutve, vedno bolj in bolj popolnjevali, in da velik del črevljarskih delavnih rok odrinejo v stran. Tudi drugo je še gotovo, da se bode le tisti črevljarski obrtnik obdržal, kateri bode šel vspešno s tehničnim napredkom in uporabljal pri svojem obrtu vse njegove pripomočke. Kaj naj stori črevljarski mojster? Naj li čaka, da pride on, ali pa njegov naslednik, počasi na beraško palico in potem kot proletarec čaka zopet rešitve od krivih prorokov? Ne, tega mu ni treba, ampak pomaga naj si popreje složno s svojimi stanovskimi tovariši.

Poglejmo črevljarsko domačo obrt nekoliko bliže in videli bomo, kaj jo tišči, kaj jo zatira!

Črevljarski ročni izdelki v Ljubljani niso najbolj po ceni in vender mojster in pomočnik razmeroma malo zaslužita; kaj je vzrok temu? Drage surovine, drago usnje in druga oprema, in zakaj? Iz jednostavnega vzroka, ker ima posamezni črevljarski mojster malo, ali nič kapitala v roki in je vsled tega primoran usnje in drugo blago v malem pri prekupecu drago kupovati. Le malo je takih črevljarskih mojstrov, kateri razpolagajo z večjim kapitalom, in le tem je mogoče blago kupovati neposredno pri izdelovalcu. Tu je treba od pomoči z ustanovitvijo združne zaloge za surovine. Črevljariji, veliki in mali, čutiti se morajo solidarne, ko se gre za skupno korist, in ustanovijo naj, kar bi se bilo že zdavnaj lahko zgodilo, zalogo surovin. Ako pa ni spraviti vseh črevljarskih mojstrov pod jeden klobuk, naj pa tisti, ki se zavedajo svojih stanovskih dolžnostij in koristij, za se napravijo zadrugo z malimi deleži in kmalu se bode nabralo toliko denarja, da se napravi zaloga surovin. To je jedno.

Drugo pa je, da se črevljariji kolikor moči v svoji stroki izobrazijo. Da so naši črevljarski izdelki solidni in trpežni, je res, a tudi drugo je istina, da niso vedno ukusno in nogi prikladno narejeni. Tu je še potreba naobrazbe, katero si črevljarski pridobi v svojem strokovnem listu, katerega pa večina naših črevljarskih mojstrov ne pozna, in pa v strokovnih črevljarskih kurzih na Dunaju. V teh kurzih se črevljarski pridobi tudi varčni vporabi usnja in drugega blaga, kar mu vse prav pride pri njegovem obrtu. Našim črevljarskim mojstrov treba v večini nadaljne strokovne naobrazbe.

Tretje pa je, da naj naši črevljarski obrtniki resno premišlujejo, kako bi se konkurenca s

tujim židovskim, in deloma tudi tržiškim blagom omejila. Naj se ne ugovarja, da se v tem oziru ne da ničesar opraviti. Ako črevljariji napravijo skupno zalogo surovin in imajo v svoji zadrugi blagajni nabranega nekaj kapitala, potem je samo jeden korak do naprave zadrugne delavnice, kjer se bode s pomočjo električnih motorjev izdelovalo navadno blago za trgovino. Istina je, da se bode tudi v bodoče dobra, trpežna in lepa obutev izdelovala še vedno na roke, a to pa moramo vender priznati, da se samo in izključno rokodelsko delo ne bode vzdrževalo proti hitri in cenejši izdelavi s pomočjo strojev. Ako je temu tako, potem moramo gledati, da se blagoslova, ki ga dajejo stroji, ne polaste pri nas židovski in drugi spekulanti brez vsake strokovne narobrazbe, ampak da stroji pridejo v porabo črevljarske zadruge in v korist vseh strokovnih združnikov. Na ustanovo zadrugne delarne na stroje, kjer se bode izdelovalo navadno tržišno blago, na to delarno morajo misliti naši črevljarski mojstri.

Ker je pa do ustanovitve skupne delarne na stroje še precej daleč, ker se morajo preje gori navedeni pogoji izpolniti, treba je vender takoj nekaj storiti proti židovski konkurenci s črevlji. V tem oziru se da nekaj storiti po časnikih. Da tovarniški črevlji niso tako dobri in trpežni, kakor tisti, ki se izdelajo na roke, je vsakemu jasno. Črevljarski mojster je navezan na gotove odjemalce in da ne zgubi katerega naročnika, mora dajati zmiraj dobro blago. Tovarniški spekulanti pa ni navezan na znane naročnike, saj razpošilja blago na vse strani, in njemu je lahko zmašiti v črevlje tudi slabo blago. Posledica tega je, da se marsikateri kupec pri nakupu opehari. Tudi v Ljubljani se je to že zgodilo. Nam je znan sledeči slučaj.

Neko ljubljansko gospo zavedle so oči v prodajalnico slovenskega posredovalca za židovsko črevljarsko tvrdko iz Mödlinga pri Dunaju. Kupila je za svojega sinčka par čreveljčkov. Sinček vesel novih črevljev, obuje jih takoj, a zvečer, ko jih sezuje, o žalost! z nogovico vred potegne iz črevlja celi notranji podplat. Ako se od črevljev odlušči, takoj prvi dan vporabe cel podplat, ni znamenje, da so črevlji solidno narejeni. Tako si je mislil gospod soprog in takoj je prijel slovenskega posredovalca za židovske črevlje in ta, da si ohrani kredit, zamenjal jih je z drugimi. Takih slučajev je gotovo še več, in kdor kaj takega ve, le na dan! Preden ta tvrdka odpre veliko prodajalnico v Špitalskih ulicah, je treba, da občinstvo izpozna pravo vrednost tega blaga.

Pa tudi, ko bi bilo to židovsko črevljarsko blago jednako solidno, kakor je naše domače, tudi za ta slučaj moramo svariti naše ljudi, da naj ondi ne kupujejo. In zakaj? Razlogi so jednostavni in jasni.

Ves denar, kar se ga strži v židovski prodajalnici za črevlje, odteka iz mesta in dežele na Dunaj v žep bogatih židov. Delavsko ljudstvo v tovarni za črevlje v Mödlingu ima bore malo koristi od tega, če mi kupujemo. Dobiček imajo le bogati židje. Ako pa kupiš črevlje pri domačinu Slovencu, kateri blago sam izdeluje, in plačaš morebiti par krajcarjev več, ima zaslužek domači delavec, domači mojster, in — kar je glavno — velik del denarja ostane doma v domačih rokah, ti pa ga zopet za svoje potrebe izpečajo v Ljubljani. Ni treba biti učen, tudi priprost človek lahko izprevidi, da se s kupovanjem židovskih črevljev zatira ne samo domača obrt, ampak da se s tem vse stanovništvo gmotno oškoduje. To naj bi imeli vsi oni pred očmi, ki dero v to prodajalnico. Kaj bode z našim obrtom, črevljarskim, krojaškim, klobučarskim i. t. d., ako bomo v Ljubljani samo prodajali importovano blago, a doma nič ne izdelovali. Propadel bode še ta mali obrt, katerega imamo doma, in nazadnje bomo vsi skupaj tako ubožali, da še prodajalci ne bodo imeli komu prodajati. Z ozirom na zle gospodarske posledice moramo odločno svariti, da naj se ne kupuje tujih židovskih črevljarskih izdelkov. Druge slovenske časnike ljubljanske prosimo, da vplivajo v tem smislu na javno mnenje. Slovenskim črevljarskim obrtnikom pa kličemo: Zdramite se, organizujte se,

napredujte in tekmuje z židi! Slovensko časnikarstvo vas bode pri tem stremljenju krepko podpiralo.

Izvirni dopisi.

Iz Celja, 5. avgusta. (IX. skupščina „Zaveze učiteljskih društev“ dne 4. in 5. avgusta v Celju). V sredo dopoldne je bilo jako živahno gibanje po celjskih mestnih ulicah. Člani „Zaveze“ so bili nekateri že tu in so hodili sprejemati druge društvenike k posameznim vlakom. To je začelo že vzbujati pozornost pri naših nasprotnikih. Videli smo na kolodvoru in po mestnih ulicah nekaj hujskačev, med katerimi omenimo znanega Ochsa. Naše gg. učitelje in učiteljice so na jako surov način izživali. Ob 10. uri je bila v „Narodnem domu“ seja upravnega odbora, ob 11. uri seja delegacije in ob 1. uri popoldne so bile seje sekcij, katere pa imajo le notranji pomen za „Zavezo“. Omenjamo le, da so uspehi „Zaveze“ jako lepi in da ista vrlo napreduje. Čas za X. skupščino se je določil na velike počitnice leta 1898.

Zvečer nekoliko po 8. uri se je začel koncert. Bil je to glasben užitek, da malo taci. Sami izurjeni pevci in pevke! Pelo se je tako precizno in fino predavano, da smo se morali čuditi, kako da je to mogoče po jedni jedini skušnji. Pohvalno nam je tu omeniti lepo, dramatično deklamovane „Vojakove neveste“ (gdč. A. Osana). Opazili smo tudi talent pri tem koncertu, biser, ki je skrit v g. F. Serajniku. Vse se je čudilo njegovi virtuoznosti na gosli. Občinstvo mu je tako burno in vztrajno ploskalo, da je moral dati tri točke za nameček. Vprašamo pa tu; ali se ne bi dal ta talent doma porabiti? „Glasbena matica“ v Ljubljani, ki ima za učitelja vedno kakega ptujca, bi morda dobro naredila, ko bi dala g. Serajniku sredstev na razpolago, da bi se še bolj izobrazil na konservatoriju in bi potem postal pri njej učitelj za gosli. Zadnja točka „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesmij“ se je morala opustiti, ker jo je stroga cenzura črtala. Koncert je s svojo navzočnostjo počastil tudi g. okrajni glavar. Prostori so bili vsi natlačeno polni. — Po koncertu se je razvila jako živa prosta zabava. — V četrtek zjutraj je bila v farni cerkvi sv. maša ob 8. uri. Po maši je bil glavni zbor. O prvi točki „Nekoliko mislij o vzgojnem smotru ljudske šole“ poročal je g. ravnatelj Schreiner. Smoter ta se dosežaj po geslu: „Vse za vero, dom, cesarja“! Mladež naj se odgojuje v verskem duhu na podlagi resnicoljubnosti in pravice, navdušuje naj se za lepo, dobro in pravo. Učitelj vzgaj mladno narodno, da se zaveda svojega rodu. Priuči jo jezika rodnega dobro, kajti še le potem, ko zna svoj jezik dobro, spozna njega vrline. Iz te vzgoje izhaja tudi duh lojalnosti, udanosti do vladarja in do širje domovine. — G. Dragotin Česnik je poročal o Ebenhochovem predlogu. „Zaveza“ je izrekla tu, da se postavlja in nalažja na šolski zakon iz leta 1869. in da je proti nadzorstvu v posvetnih učnih predmetih od strani duhovščine. V obče je bilo vse govoreno jako rahlo in zmerno. Res veseli smo, da je ta točka tako lepo mirno prešla, dasi smo ravno pri njej pričakovali ostrejših debat. — Tretja točka o predlogu, da naj začne izdajati „Zaveza“ sistematično urejeno učiteljsko knjižnico, se je izpustila, ker jo je dotična sekcija prejšnji dan črtala iz vspeveda. — Glede četrte točke o nastavljanju učiteljev se je sprejela resolucija, da naj se kot učitelji nastavljajo samo učiteljski abiturijenti. — Sklenilo se je končno, da se gredo člani „Zaveze“ iz vseh kronovin, katere ista obsega, povodom petdesetletnice vladarstva presv. cesarja poklonit Njega Veličanstvu in da se ustanovi v Ljubljani stalen šolski muzej slovenskega učiteljstva.

Popoldan ob 1. uri je bil banket v veliki dvorani „Narodnega doma“, katera je bila do zadnjega kotička polna. Banketa so se udeležili vsi odlični rodoljubi iz Celja in okolice, mnogo narodnih dam in seveda vsi člani „Zaveze“. Govorile so se navdušene napitnice. Slišali smo primere o „Zavezi“ kot kaki idejalni zjedinjeni Sloveniji, itd. Med govorniki omenjamo gg. dr.

Serneca, dr. Vrečka, dr. Dečka, g. Hribarja in g. profesorja Bezenška.

Lepo se je ves vspeh završil. Omenjamo tu le še junaških činov naših nasprotnikov, ki so nam pokazali svojo oliko. Ko je šla neka gdč. učiteljica z „Zavezinim“ trakom po rotovski ulici, ji je pri hiši št. 6 pljunil nekdo na slamnik in pri tem izustil prav robato opazko, katere tu ne moremo ponavljati. Stvar se je ovadila redarstvu, ker je zlikovec znan. Razven tega so v noči od 4. na 5. avgusta razbili „die gebildeten Deutschen“ pri g. Hribarju okno tiskarne in mu obmetali firmo z jajci. — Le tako naprej!

Iz Vrbe na Koroškem, 4. avgusta. Prepozno vstali so bržkone vrbski Nemci in Nemškutarji, ker so si omislili nemško posojilnico še le zdaj, ko že sosedna št. Jakobska deluje 25 let in sosedna v Klečah čez tri leta prav dobro in je k temu pristopil ves Zgornji Rož. No, si pač mislijo, morda le vlovimo slovenskih dušic, da postanejo od nas odvisne, in tako se reši čast in slava materi Germaniji. Okolica, ki si že do cela probujena, ti pa vedi, kam — pes taco moli!

V Gozdanjah smo imeli 11. julija sijajen shod, katerega se je udeležilo čez 300 oseb. Sijajnega ga smemo zategadelj imenovati, ker se je nasprotnikom njih nameravana obstrukcija popolnoma izjalovila. Lani so se naši pristni Nemškutarji shoda udeležili in corpore, ali s svojim ropotanjem in razgrajanjem niso nič opravili. Letos so se zbrali pri sosednem gostilničarju ter vpili in kričali huje, nego divje zverine, pa tudi takrat jim je spodletelo. Omenjam ta shod le radi tega, ker so Gozdanje zadnja slovenska postojanka na naši meji, katero hrabro vodijo in čuvajo naši neustrašeni kmečki rodoljubi, njim na čelu naš mladi nepogljivi Vospelnik.

Iz Šentjakoba v Rožni dolini. (Slovesnost nove sv. maše). V lepem našem kraju, v središču probujenega Zgornjega Roža, smo imeli dne 25. julija t. l. redko slovesnost. G. Josip Zeichen, tukajšnji rojak, nadarjen in vnet Slovenec, je daroval v župni cerkvi prvo daritev sv. maše Večnemu v čast in slavo. Zbralo se je mnogo vernega slovenskega ljudstva od doma in daleč, tako da je bila prostorna cerkev še veliko premajhna. Jednajst gg. duhovnikov je počastilo novomašnika ter mu streglo pri prvi njegovi maši. Zastopano bilo je naše učiteljstvo kakor pri cerkveni slovesnosti, tako tudi pri slavnostnem obedu, kojega je priredil naš obče spoštovani narodni trgovec in gostilničar Jos. Šuster, p. d. Maček. Med posvetnim razumništvom zapazili smo z velikim zadoščenjem staro slovensko rodbino Janežičevo, ki biva sedaj tu v svojem rojstnem kraju. Nadstabi zdravnik dr. V. Janežič udeležil se je tudi obeda. Pridigoval je domači župnik g. A. Apln; gg. bogoslovci iz Celovca pa so peli v cerkvi, kakor pozneje, izborno, za kar gre hvala posebno g. pevovodji Mlinarju iz Pliberka in gospicam, ki so sodelovale. Bog daj novomašniku dovolj moči in poguma, da bode mogel vspešno delovati v vinogradu Gospodovem, zlasti za svojo ljubo domovino — svoj tužni slovenski Korotan.

V Gorici, dne 3. avgusta. — Shod državnih poslancev, ki se je vršil v Ljubljani v dan 30. julija, zanimiva na Goriškem vse kroge, osebno pa se mnogo govori o njem v našem mestu, kar je zelo razumljivo, ker o tem shodu lahko rečemo: „nostra res agitur“. Kadar se skliče shod zaupnih mož, udeleži se ga z Goriškega vsakako mnogo vabljenih, kajti vsakdo sprevida, da je shod prepotraben in umesten. Čas je že, da pokaže ves slovenski narod po svojih zaupnih možeh, da smo polnoletni in da nočemo več biti nikakor in nikdar nakoval, katero naj bi vzdržalo vse udarce ošabne in gospodstvaželjne nemške klike.

Ali ni to grda drznost, da ne privošči ta klika Slovencu na slovenski zemlji poleg nemške gimnazije tudi slovenske, kakor da bi bilo Celje kje tam v Bismarkovi deželi? Tej gospodi je treba jasno in odločno povedati, da nam mora biti pravična, ako hoče med nami živeti. Če ji pa to ni prav, naj gre v Prusijo!

Tudi tako zvani dunajski krščansko-socialni stranki je treba povedati, da nje krščanstvo je lokalno, specifično dunajsko. Tudi ona pozna pravico le za nemški narod, krščanstvo ji je baje le sredstvo, da je prišla do vlade v dunajski mestni hiši. Začetkom delala se je stranka, kakor da bi hotela biti pravična vsem narodom v Avstriji, kar bi bilo res prav in — krščanko. Toda, glejte, kako se obnaša sedaj stranka proti celjski slov. gimnaziji in kako se repenči proti jezikovnim naredbam, da si niti jedno niti drugo ne dela Nemcem niti najmanjše krivice! Pri nas podpiralo se je zelo krščansko-socialno glasilo „Reichspost“; to je treba vrniti. Zakaj bi trosili svoje novce za glasilo, ki nosi krščansko tvrdko, a v resnici ne izpolnjuje onega, kar je krščansko — narodne jednakopravnosti!

V prvi vrsti je treba pa začeti odločen in intenziven boj po vsem Slovenskem zoper Žide. Naši največji sovražniki in nasprotniki so Židje, kateri netijo sovraštvo med strankami, da v motni vodi ribarijo. Le pogledajte laško časopisje v Primorju, kako to laže, kako zavija, grdi vse naše svetinje, naš jezik, našo vero, sploh, kako z nogami tepta vse naše pravice! In to le radi tega, da neti in vzdržuje sovraštvo in nasprotstvo med strankami. Čitajte dunajske židovske časopise in prepričate se takoj, kako drzni so ti Judeži. Slovenska zahteva, da bi prišel na Koroško predsednik, pravičen obema narodnostima, ji je nesramno zahtevanje; to ji je drznost, da hoče imeti Slovenec take, pravice kakor Nemec. Tej hidri je treba glavo streti, in če ne pridemo do miru in do svojih pravic. In v tem oziru naj poreče shod zaupnih mož moško besedo.

Od furlanske meje, 1. avg. — Hud udarec za Furlane in deloma tudi za Slovence je nizka cena mešičkov. Pred nekaj leti je bil trud s sviloprejkami obilno poplačan. V zadnjih letih je pa postala cena tako nizka, da ni mogoče več shajati. Zato se pa vsako leto bolj opušča sviloreja. Pomilovanja vredni so Furlani, ki nimajo s čem poravnati dolgovi in davkov. Pri Slovencih je še vsaj vino in živina, da si nekoliko pomagajo iz zadrege, dočim pri Furlanih zadnji viri blagostanja vsihajo. Irredenta bi imela tu obilno posla in hvaležnega dela, toda nje visoka politika pozablja bedo nizkega ljudstva. Listič „L'eco del popolo“, ki izhaja trikrat na mesec, še precej pridno navdušuje Furlane, za posojilnice in sploh za kmetijstvo. Pametno delo!

Z Dunaja, 1. avgusta. (Nekaj o delavkah). Član enketne komisije dr. Schüller je izračunal povprečne dnevne potrebe dunajske delavke. Za posteljo mora delavka plačati na teden jeden goldinar, če spi sama, če pa spi z drugo delavko v isti postelji, le šestdeset krajcarjev. Za zajutrek mora dati 6 kr., za kosilo najmenj 20 kr., če hoče imeti mesno jed. Južina stane 5 kr. in večerja 10 kr. Vsega torej izda v tednu okoli 3 gld. za življenje. Za obleko, perilo in črevlje si mora pripraviti na teden vsaj 70 kr. Delavke po največ plačujejo svojo obleko in obuvale na obroke, pri čemur jim je plačati najmenj 50 odstotkov več, nego bi plačale v gotovini. Vsi izdatki na teden znašajo torej približno 4 gld. 80 kr. Plače imajo dunajske delavke na teden po 4 gld. 50 kr. do 5 gld. Ali te plače ne dobi delavka v obrtnih zavodih — in tu je največja masa ženskih delavk — takoj, temveč še-le po triletnem učenju. S 14. letom nastopajo navadno delavke svojo službo. Uprav v dobi, ko se mlado telo najbolj razvija, ko ima človek največ slasti za jed, je plača najmanjša. Na plačo delavk pa še posebno veliko vpliva doba brez dela. Tedaj se morajo delati dolgovi, te je pa treba, ko se žopet dobi služba, poravnati z dobrimi obrestmi, da, celo 10 kr. za goldinar se plačuje na teden.

Zanimiva je izpoved neke delavke pri izdelovanju kartonažne robe: „Vzamemo si s seboj kavo. (Tudi v Ljubljani nekatere delavke žive skoro ob sami kavi. Skuhajo jo za 3 in še več dnij skupaj in potem pogrevajo, ali pijejo mrzlo, kar gotovo ne more biti zdravo. — Op. vredn.) Po nekod se dovoli, da smemo v delavnici kavo pogreti, drugod pa morajo dekleta mrzlo piti. Mesto kave pa siveč deklet raji kupi opoldne

juho in kos kruha.“ Časih se nagromadi toliko dela, da se v industrijskih zavodih dela na dan po 16, 18, da, celo 20 ur. Večkrat si delavke jemlje posamezne tvarine na dom, kjer delajo pogosto čez polnoč. Še slabše se godi učenkam, katere so uprav sredstvo, ki se sme za vse porabljeni.

Radosti dunajske delavke ne uživajo veliko. Po noči si nekatere peró svoje perilo ali šivajo obleko in tudi v nedeljah dopoldne dokončavajo, česar niso mogle zgotoviti med tednom. Popoldne pa gredo na sprehod. In če se more v Pratru s kom zavrteti, dosega je višek svoje radosti. Duševne višje zabave večinoma delavka nima. Le malokatera bere liste, gledališča ne obiskuje skoro nobena. Ko pride zvečer z dela domov, zdi se ji kakor konju ali volu, katerega so izpregli od pluga; leže in ne misli nič, niti na to ne, ali bi mogla zboljšati svoje stanje. Delavka more lahko prenesti bolezen in lakoto, le ne slabe obleke. Ni treba še posebej omeniti, da tudi nramnost delavk ni na posebni višini. Iz lahko razumljivih vzrokov so delavke o tem sicer komisiji povedale malo, ali to je uže zadostovalo. Znamenja moralne propadlosti so: velika množina nezakonskih porodov, velika smrtnost otrok, prezgodnje možitve, fiziška degeneracija. Če mora omožena delavka delati v tovarni, proč je s pravim rodbinskim življenjem. Večkrat kósi zakonska v gostilni, čisto vsak v svoji, otroke pustita ves dan same, vidita jih še le zvečer po končanem delu. — V teh žalostnih razmerah more in mora pomagati krščansko-socialna ideja, presajena na praktična tla.

Politiški pregled.

Državni zbor bi radi imeli nemški časniki, da bi se mogla dovoliti podpora za poplavljenice. Pričakujejo veliko milijonov za nemške dežele. Vsega usmiljenja so res vredni poplavljenici, ker je velikansko škodo napravila povodenj. Ali ta nesreča naj pa tudi nemške rogovileže privede k pameti. Upamo, da bode v jeseni v državnem zboru manj ropota.

Narodno - gospodarski ogled. Odpoved angleško-nemške trgovinske pogodbe. — Vsi listi se pečajo zadnje dni z angleško-nemško trgovinsko pogodbo. Britska vlada je namreč odpovedala to pogodbo, katero je sklenila 30. maja l. 1866. s tedanjo nemško carinsko zavezo, torej s sedanjim nemškim cesarstvom in z Belgijo. Sodi se različno o vzrokih in posledicah tega ukrepa angleške vlade, večinoma se pa pripoznava, da si hoče Anglija dobiti proste roke nasproti svojim naselbinam. V gospodarski politiki zavzemajo že po naravi tri mogočne države tudi samostojno celoto, namreč Ruska, Severna Amerika in Anglija. Po točki sedmi tadanje pogodbe bi Nemčija dobila pri izvozu in uvozu vse olajšave, katere bi dovolila Anglija svojim naselbinam, oziroma te Angliji. To pa nikakor ni bilo več prikladno Angležem, ki hočejo izkoristiti popolnoma svojo gospodarsko celoto, ki obstoja iz angleške in naselbin. Sicer je pristavila angleška vlada, da hoče skleniti zopet pogodbo z Nemčijo, ali vsekako bo najmanjša sprememba velik udarec ne le za nemško cesarstvo, temveč bode posledice čutila tudi naša država. Letni izvoz iz Nemčije na Angleško je znašal l. 1896. okoli 800 milijonov mark; v prvi vrsti se je izvozilo sladkorja nad 531.000 ton v vrednosti 132.8 milijonov mark. Ako se Nemčiji zapre pot na Angleško, iskala bo seveda izvoza drugodi — na Balkanu, kakor že dela nekaj let na škodo naši državi. — Vnanja trgovina Avstro-Ogerske. Statistiški oddelek trgovinskega ministerstva je priobčil ravnokar podatke o avstro-ogerski vnanji trgovini za mesec junij, iz katerih posnamemo sledeče: Izvzemši dragocene kovine je znašal uvoz 561 milijonov gold, izvoz pa 59.50 milijonov. Od januarja 1897 do konca junija je znašal uvoz brez dragocenih kovin 360.3 milijonov gold. (— 11 mil., nego lansko leto v istem času) izvoz pa 374.6 mil. gold. (+ 17.6 mil.) Aktivni trgovske bilance znašajo torej 14.3 milijone goldinarjev proti pasivom 14.3 lanskega leta. — Ruska vnanja trgovina

izkazuje za l. 1896. ogromne številke 1,209,043.000 rubljev. Izvozilo se je v vrednosti 668,776.000 rubljev, uvozilo pa v vrednosti 540,207.000 rubljev; torej je izvoz presegal uvoz za 28.78%.

Domače novice.

V Celje! Svoje somišljenike še jedenkrat pozivamo, naj se v kar najobilnejšem številu napotijo v staroslavno Celje, kjer bodeta jutri, kakor nedavno pri slavnosti „Ljubljane“, slovenska sloga in slovansko pobratimstvo slavila svoje slavlje. V Celju si bode marsikdo lahko nabral naukov, kaj nam je Nemec in vtrdil si naziranje, katerega ognjeviti zagovorniki smo, da tam kjer smo mi v večini, ne smemo puščati, da bi nam metali Nemci pesek v oči, ker ondi kjer je Nemec prisvojil si gospodstvo, kaže nam le svojo pest in ne išče z nami nikake „zveze“, kakor jo žalibog išče in najde na Kranjskem. „Pravice“, katere nudijo tuji izvenkranjskim Slovincem, te „pravice“ dajmo Nemcem okušati na Kranjskem. S tem bomo podpirali boj izvenkranjskih Slovencev proti oholemu Nemštvu. Pridimo vendar že do prepričanja, da nemški cilji so povsod jednaki, naj si Nemci semtertje tudi izbirajo različno taktik o — a naj bo taktika še tako hinavska in zvita, — da zapeljejo koga celo do trditve, „da kranjsko Nemštvo ni več tako, kot je bilo, in da se bo njegove najodličnejše zastopnike pridobilo za slovensko narodno stvar“, skušajo si vendar pridobivati vedno več vpliva in vedno več — gospodstva. Zato v Celje, da se nam še bolj odpro oči! Kdor nima časa pohiteti v krog svojih slovanskih bratov in sester, spomni naj se celjske slavnosti vsaj z brzojavko, da tako pokaže svojo solidarnost z vseslovensko mislijo. Velikanska vdeležba, na drugi strani pa izrazi solidarnosti tistih, ki se slavnosti ne morejo vdeležiti pokažejo naj Nemcem in renegatom, da Slovan nastopa in hoče imeti svoje pravice.

Za celjsko slavnost je zložil najboljši kranjski pesnik, g. prof. Anton Funtek, prekrasno pesen, katero je priobčila včerajšnja „Domovina“. Mi jo ponatisnemo prihodnjič. Glavna ideja tega najnovejšega bisera slov. Parnasa se strinja z idejo „Slov. Lista“, da naj namreč neha med Slovenci razpor, in porodi se sloga:

„... Nikdar ne bode
Sovraštva mesta, niti ne razporu — —
Kar smo, to smo po vstrajnem složnem delu —
Kadar prestane to, izgine tudi
Napora našega in dela plod! ...“

Za celjsko slavnost je naznanilo nad 60 slovanskih društev svojo udeležbo. V Celje pojdejo tudi kranjsko-slovenske stranke brez ozira na politično barvo. Iz srca želimo, da bi se vrnile nazaj čez Savo — jedine.

Pevsko društvo „Ljubljana“ odposlalo je že danes nekaj svojih članov k celjski slavnosti, jutri pa se vdeleži slavnosti polnoštevilno s krasno svojo novo zastavo.

Skupen odhod ljubljanskih rodoljubov k slavnosti v Celje bode jutri zjutraj ob 6 uri 25 minut z mešancem. Ljubljanskim društvom pridružijo se mnogoštevilne deputacije društev z dežele. Dohod v Celje je ob 3/4 10 uro. Udeležniki slavnosti, ki niso vezani na skupni odhod, odpe-ljajo se lahko iz Ljubljane z osebnim vlakom že ob 5. uri 25 minut in pridejo v Celje ob 7. uri 34 minut.

Sestanek slovenskih dijakov v Celju se vrši ob priliki sokolske slavnosti in otvoritve „Narodnega Doma“ dne 7. in 8. avgusta. Slovenskim dijakom, ki se bodo v prvi vrsti pogovarjali o slovenskem vsedijaškem shodu, ki se ima vršiti v prihodnjem letu, naš iskren pozdrav. Naj si zasnujejo mnogo lepih načrtov, po katerih naj potem neustrašeno in dosledno delujejo! Živela slovenska mladina!

Dolenjskemu „Sokolu“ je okrajno glavarstvo prepovedal izlet v Celje. „Sokol“ se je brzojavno pritožil na ministerstvo. O tej prepovedi se bode še govorilo.

Dajmo odgovor! Slovenski obrtnik iz Ljubljane, ki se je v četrtek mudil v Celju, nam piše: „Besnost, katero kažejo celjski Nemci že pred sokolsko slavnostjo v Celju, najbolj kaže velik

pomen naše slavnosti. Danes sem bil v kavarni pri kolodvoru. Slovenska družba je v kavarni slovenski pela. Kavarnar je vsled tega od družbe energično zahteval, naj takoj ostavi njegovo kavarano. Taki slučajji izzivajo vse Slovence, da naj pohite v nedeljo v Celje in dajo s tem odgovor na nesramnosti, ki jih počenjajo celjski renegati."

Odličen gost. V poročilu o skupščini sv. Cirila in Metoda omenjamo že, da se je mudil v sredo in četrtek med nami odličen gost: črnogorskega kneza osebni tajnik in diplomat, njega ekselenca pesnik Ivan Sundečič. Njegovo bivanje med nami so slovenski krogi v Ljubljani pozdravili z velikim veseljem. V četrtek je visoki gost počastil s svojim obiskom naše rodoljube. Iz Ljubljane se je podal na Bled, kjer ostane do ponedeljka. Odtod vrne se zopet v Ljubljano ter odide v petek zvečer nazaj v svojo junaško domovino. Njega ekselenca je upravo očarana o Ljubljani, osobito pa o divoti Bleda. Imenom svojih somišljenikov iskreno pozdravljamo proslavljenega pesnika med našim tepanim narodom. Slava Ivanu Sundečiču!

Nezdrave razmere. Mnogo izvenkranjskih skupščinarjev je prišlo v četrtek zvečer od skupščine sv. Cirila in Metoda iz Škofje Loke v Ljubljano, a v „Narodnem Domu“ se ni oglasil nihče. Ostali so po drugih gostilnah. Zakaj, morda ve vodstvo „Narodnega Doma“?

Pogrebni govor, ki ga je po rajnem knez nadškofu goriškem govoril v laškem jeziku č. g. o. Anton Pavissich, je izšel preveden v slovenščino. Krasni prevod je delo č. g. kanonika Andreja Marušiča.

† **Anton Umberger,** občeznani in spoštovani gostilničar pri „Kolovratu“ v Ljubljani, je umrl v četrtek zvečer. Njegova gostilna je bila zbirališče narodnih krogov ljubljanskih; često so jo posetili najodličnejši slovenski možje in marsikatera lepa narodna misel se je ondi izprožila. Kdor je poznal moža, tistemu bo ostal nepozaben. Imel je v sebi vse lastnosti pravega poštenega Dolenjca. Tekom dnij imel bi se preselili k „Lipi“ v Židovske ulice, a mož je ostal na mestu, kjer se je toliko let neumorno trudil s svojo uzorno soprogo za narodno vzgojo svoje dece.

„**Touristenfest**“ bode v ponedeljek zvečer na kazinskem vrtu v Ljubljani na čast nemškemu turistom, ki potujejo od skupščine nemškega planinskega društva skozi Ljubljano. Nemški turisti naj bi stopili nekoliko po Ljubljani, da se prepričajo, kako je „tlačeno“ ljubljansko Nemštvo in kolik je razloček med slovensko „kulturo“ in ono v Celovcu in Celju.

Veliko nemško veselico na Ptuj priredijo „turnerji“ prihodnjo nedeljo na korist „Südmarke“ in „Schulvereina“. „Slovenski Gospodar“ kliče vdeležencem te slavnosti. „Možje, ki vas je rodila slovenska mati, ostanite rajši doma, ter ne prodajajte svoje poštenosti za kupico nemškega piva!“

Pozor na kolesarje! Piše se nam: Želeti je res pri veliki množini kolesarjev, da pristojne oblasti strogo pazijo na kolesarje-divjake, ki niso pri nobenem klubu, ker ti s svojo divjo vožnjo onemogočujejo osebno varnost pasantov. Ravno, ko Vam to pišem, čujem, da se je g. Galč, župan v Gorenji Šiški, vsled kolesarske nepaznosti znatno poškodoval. Slični slučajji se množe dan za dnevom, torej — pozor na kolesarje!

Razmere v ljubljanski okrajni bolniški blagajni so provzročile neko gibanje, kakeršno je v Ljubljani navadno le o času volitev. Nekaj mož postavilo se je odločno po robu raznim nepravilnostim, ki so se godile v okrajni bolniški blagajni tekom let. Zmaga je bila dosedaj na njihovi strani — in čudno to ni, saj zastopajo le jasno pravico. Izvanredni občni zbor preteklo nedeljo, ki je bil sad nastalih razmer, prepričati je moral tudi marsikaterega dosedanega nasprotnika novega odbora, da je bilo v preteklih letih mnogo gnilega v poslovanju in da se sedaj okrajna bolniška blagajna gnilobe temeljito očisti. Na izvanrednem občnem zboru je najprej nadzorni odsek po svojem načelniku g. Jožefu Turku ml. poročal, da se je od strani nekaterih

gospodov odbornikov proti sedanjemu načelnštvu uprizorila tako divja obstrukcija, da je postalo vsako nadalnje delo nemogoče. Občni zbor naj torej začrta pot, ki naj vodi do vspešnega dela. Načelnik g. Ivan Kregar poroča, da je novi odbor se takoj energično lotil dela. Najprej imel je pripravljen nasvet o zdravniških zadevah, žalibog da pet gospodov ni hotelo prihajati k sejam ter jih tako storilo nesklepčne. To je žalostno, ker politika naj pri delu za interese okrajne bolniške blagajne miruje! Povdarja, da je imel blagajnik dva ključa od blagajnice, zato novo načelnštvu predsedstvenega ključa ni hotelo sprejeti brez skontracije. G. dr. Brejc vpraša vsled te senzacionalne načelnikove izjave, če ima sedanji načelnik že sedaj ključ. Načelnik g. Kregar: „Ne!“ G. dr. Brejc povpraša nato bivšega načelnika g. Kleina, kaj je s ključem. G. Klein na obče začudenje odgovori, da je ključ oddal blagajniku, blagajnikova stvar je torej bila oddati ključ novemu načelniku. G. Tavčar nasvetuje takojšnjo skontracijo. G. L. Breskvar izraža svoje ogorčenje, da je bivši načelnik mogel puščati 26.000 goldinarjev popolnoma v blagajnikovih rokah. Obstrukcijo je uprizoril blagajnik g. Branke, ki se je zbal kontrole in opravičnika, katerega bi novi odbor uvel. Radi g. Branketa se vrši sedaj izvenredni občni zbor. G. Branke nas je razdružil, on je preprečil enketo, ki bi se naj zbrala, da pretresa zdravniško vprašanje. Na tako agitacijo se uradništvo okrajne bolniške blagajne ne bi smelo spuščati! Po teh pojasnilih sprejme občni zbor po daljši debati, katere so se vdeležili g. dr. Brejc, g. Dražil, g. Rohrmann, g. dr. Furlan, g. Tavčar in g. Pirkovič, predlog g. dr. Brejca, naj g. Klein nemudoma po pregledu blagajniških knjig in skontriranju blagajne izroči sedanjemu načelniku g. Kregarju ključ. G. dr. Furlan predlaga, da se radi varnosti napravijo novi ključ, kar tudi obvelja. G. dr. Brejc predlaga nadalje, da naj stroške za nove ključne plača g. Klein, ker je on vzrok, da jih blagajnica mora napraviti. Proti temu se izražajo gg. Rohrmann, Breskvar in Turk ml., ki povdarjajo, da bi bila to moralna zaušnica g. Kleinu. G. dr. Brejc umakne svoj predlog. Gg. dr. Brejc in dr. Furlan opozarjata „obstrukcioniste“, da poprimajo zopet za delo, na kar prične opozicija — bežati iz dvorane. Zagovarjati svojega stališča ni mogla, zato se je rajši oddaljila. Dasi je s tem postal občni zbor nesklepčen, so udeleženci vendar lahko naredili sodbo o tem, kdo hoče in kdo noče delati na korist okrajne bolniške blagajne ljubljanske.

Dodatek uredništva. Malovrh, urednik „Slov. Naroda“, je zopet v svojem elementu — z izrecnim dovoljenjem dr. Tavčarja. Dasiravno je imel „Narod“ svojega poročevalca na zboru okrajne bolniške blagajne, vendar niti besedice ni hotel o zborovanju priobčiti, ampak se je zatekel — da ne bode svoboda v nevarnosti — k lažem. Vsled poročila o zborovanju v „Slovenecu“ je izsul vrečo najpodlejših in popolnoma iz trte izvitih lažij nad — „Slov. List“. Dela se „Narod“, kakor da bi bil pasarski mojster g. Kregar z našim listom v posebni zvezi. Gosp. Kregar je naročnik lista, kakor blizo 1000 drugih, in z listom nima nobene druge dotike. In vendar se drzne z ozirom na izvolitev g. Kregarja Malovrh vreči med svet tele laži: „Zatrjuje se, da ima (krščanskosocijalna) stranka namen, polastiti se blagajne, da dr. Gregorič nastavi kot šef zdravnika z letno plačo 2000 gld.“ (Resnica pa je, da je g. dr. Gregorič predlagal na zdravniškem zboru, naj si člani bolniške blagajne prosto volijo zdravnika, tedaj niti on, niti kdo drugi ne more biti nastavljen z letno plačo. Kdo da „Narodu“ ono „zatrjuje“, povemo na koncu.) — Druga laž: „Jos. Turku se hoče zagotoviti vsa vožnja“, je ravno tako neumna, kakor je hudobna tretja laž: „Krščanski socialisti govore kar očitno, da si bodo izposodili ves rezervni zaklad, da napravijo z njim tiskarno, v kateri bi se tiskal „Slov. List“. „To je prav verjetno“, pravi „Narod“ dalje, „in mi kar nič ne dvomimo, da je to njih namen, da pa se ti naklepi ne izvrše, za to bodo skrbeli že drugi faktorji. Z ozirom na vse to opozarjamo prav

resno vse interesovance na okr. bolniško blagajno. Ko bi jo dobili Kregar in tovariši v roke, bi bilo kmalu pri kraju ž njo.“ — Takó nesramne laži nam v resnici zapro sapo. Mislili smo od blagajnika bolniške blagajne, Branketa, ki je te laži raztrosil, tirjati le malega zadoščenja, ali ker jih je znani Malovrh z veseljem objavil in svoje pridejal, govorili bomo resneje.

Skrajna nesramnost in — bolna jetra. Predvčerajšnjim je pisal „Narod“ o veselici, katera se je vršila v sredo na Ferlinčevem vrtu, tako: „Koblar s svojima tovarišema šopiril se je pri jedni mizi, a zabavljati si ni upal niti sam, niti si tega nista upala njegova prijatelja. Pač pa so naščuvali pasarja Kregarja, da je po odhodu dr. Tavčarja metal za njim polena ter se norčeval iz njegovih — bolnih jeter. Res daleč smo prišli, in le obžalujemo, da se vzorni ta pasar ni vsedel kar h Koblarjevi mizi, potem ki bila vsa „gliha“ skupaj!“ — V tej notici leži prvič skrajna nesramnost, namreč laž, da so Koblar in „njegova prijatelja, naščuvali pasarja Kregarja zoper dr. Tavčarja. Nihče izmed onih o dr. Tavčarju s Kregarjem ni zinil besedice, pač pa je Koblar govoril o Tavčarju, ki je faktor v Miličevi tiskarni. Laž je tudi, da bi bil kdo metal za dr. Tavčarjem polena. Leži pa v tej notici res kosček dr. Tavčarjevih bolnih jeter. — Zakaj je verjetno, da so mu obolela jetra? Ker ga vedno kaj jezi. Jezi ga, da je dolgoletni urednik „Naroda“, g. dr. Majaron, šopiril se na Ferlinčevem vrtu s Koblarjem pri jedni mizi, ko bi bil lahko globok poklon napravil mizi dr. Tavčarja; še bolj ga jezi, da vkljub vsem „Narodovim“ lažem zoper „Slov. List“ ne pridejo kranjski župani v deputacijo izraziti zahvale za sklenjeno „zvezo“ in milovat bolna jetra; najbolj ga pa jezi, da je manj, kakor je že bil njegova „gliha“ — baron Malovrh. — Če nihče dr. Tavčarju noče izreči pomilovanja, pomilujemo ga mi, da je voditelj takemu listu, ki uboge Slovence pita vedno z lažmi.

„Švicarija“ pri Ljubljani. Piše se nam: Ko se je obnovila pogodba z nemškim najemnikom „Švicarije“, predložil se mu je, kakor se je zagotavljalo v občinskem svetu, pogoj, da preskrbi svoji restavraciji tudi slovenski značaj. Nedavno smo že omenili v svojem listu, da se najemnik na ta pogoj ne ozira. Restavracija ima še vedno nemško lice, dasi jo obiskuje večina slovenskih gostov in dasi se slovanski tujci na naši prizanesljivosti škandalizujejo. Znano nam je, da so se časih natakariče, na vprašanje zakaj slovenskih gostov ne ogovarjajo slovenski, opravičevale, da jim je gospodar strogo zabil, govoriti samo nemški. Isto razmerje je menda sedaj. Prodajalec smodk ne kliče družega, nego: „Cigaren“, dasi zna slovenski, prodajalke kruha nudijo kruh z nemškimi vsikli i. t. d. V Švicariji služi natakari, ki ne razume besedice slovenski! Jedilni listi nosijo samo ta-le napis: „Restauration und Caffé Schweizerhaus bei Laibach“, na skrinicah za smodke se blišči samonemški napis: „Bitte sogleich zu bezahlen!“ skratka „Švicarija“ je ostala to, kar je bila: ironija za ljubljansko Slovenstvo. Tisti, ki so najemniku diktirali pogoje, naj energično posežejo v najemnikovo samooblastnost, sicer bi jim morali očitati, da se ne zavedajo svojih dolžnostij!

Fräzl v Vesteneck, znani nekdanji strah litjskega okraja in vodja nemčurske stranke na Kranjskem, je pred nekaj leti pobegnil v Ameriko, ko bi bil imel priti v ječo zaradi sleparstev. — A ker je v Ameriki nadaljeval isti posel, prijeli so ga tam in dejali pod ključ. Obračunili bodo sedaj z njim tudi Evropejci.

Mestna hranilnica v Radovljici je imela v mesecu juliju denarnega prometa 68 379 gld. 1 kr.

Slovensko planinsko društvo izda povodom društvene petletnice knjižico, v kateri bode opisano društveno delovanje prvih petih let. Ob enem prida knjižici seznam po „Slov. plan. društvu“ zaznamovanih potov. Knjižica bode krasno izdelana in zadosti modernemu okusu, pa tudi nje oblika bode posebne praktične vrednosti.

Akad. fer. društvo „Sava“ ima X. občni zbor v soboto dne 14. avgusta t. l. Naj bi prišlo

skupaj vsaj toliko „Savanov“, da bode občni zbor sklepčen in da bode mogel res kaj vspešnega skleniti pri točki „določitev društvenega delovanja za bodoče leto“. Naj bi sklenil, da se „Sava“ zopet v javnosti pokaže!

V zaklado za našo organizacijo so nadalje darovali: Neimenovan v Celju 5 gld.; Dr. M. H. 2 gld.; A. P. 1 gld.; Dr. I. F. 1 gld.; I. K. v Istri 50 kr. V 31. številki izkazano 567 gld. 64 kr. Skupaj 577 gld. 14 kr. Somišljeniki! Posnemajte darovalce, zahtevajte „Slovenski List“ po gostilnah in kavarnah! Pridobivajte novih naročnikov!

Izvirne brzojavke „Slov. Listu“.

Celje, 7. avgusta. Današnji vlaki pripeljali so že ogromno gostov. Živahno gibanje po celem mestu. „Narodni dom“ ves v zastavah in zelenju. Slovensko dijaštvo nastopa s trobojnicami. Za red je vzorno skrbjeno. Kip cesarja Jožefa pred „Narodnim domom“ okrašen s frankfurtarcami. Popoldne slavnostni vsprejem Čehov.

Dovje, 7. avg. Triglavska kapela na Kredarici je dodelana. Slovesno blagoslovljenje bo v četrtek 12. avgusta ob deseti uri.

Aljaž.

P. n.

Usojam si uljudno naznaniti da se **preselim** s svojo izvrstno urejeno

črevljarsko delavnico

v Kolodvorske ulice št. 12.

Kakor doslej, bodem tudi na novem prostoru čast. duhovščini in slav. občinstvu točno izvrševal naročila ter postregel s solidnim blagom in nizkimi cenami.

V nadeji, da se na novem prostoru krog mojih odjemnikov znatno pomnoži, beležim

najodličnejšim spoštovanjem

Avgust Matè, črevljar.

Potrjim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je naš ljubljani sopro, oziroma oče in strije, gospod

Anton Umberger,

gostilničar,

danes ob 11. uri predpolnoči, po dolgi in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 71. letu svoje dobe mirno preminol.

Zemski ostanki nepozabnega ranjkega preneso se v soboto, dne 7. t. m., ob 6. uri popoldne iz hiše žalosti, Pred škofijo hiš. št. 15, na tukajšnje grobišče sv. Krištofa.

Sv. maše zadušnice služile se bodo v stolni cerkvi sv. Nikolaja

Ranjkega priporočamo v molitev in blag spomin.

V Ljubljani, dne 5. avgusta 1897.

Marija Umberger, soproga. — Anton, Alojzij, Rudolf, sinovi. — Marija, Ljudmila, hčeri

V zahvali sorodnikov Ernesta Majstra se je vtihotapila pomota, izstala je namreč zahvala gg. pevcem za krasno in ginljivo petje, kar bodi s tem popravljeno.

priloga

svojo bogato zalogo vsakovrstnih
dežnikov in solnčnikov
po najnižji ceni.

Pleskarska in lakirarska obrt Josipa Makovca

Breg št. 20. LJUBLJANA Breg št. 20.

se priporoča spoštovanemu p. n. občinstvu za prevzemanje vseh v njegovo stroko spadajočih del, kakor v mestu tako na deželi

zlasti vseh novošegnih vrst lesa s prosto roko imitovanih.

Točno in solidno izvrševanje, pri uporabi najboljšega materiala in po kolikor mogoče najnižjih cenah.

Janez Jax

Ljubljana, Dunajska cesta 13.

priporoča svojo veliko zalogo

šivalnih strojev

in

strojev za vozarenje.

(biciklov, velocipedov.)

Ceniki franko na razpolago.

Lekarna pri Mariji pomagaj

M. Leustek,

Ljubljana, Resljeva cesta št. 1,

zraven mesarskega mosta.

Melusine- zobna in ustna voda

deluje izborno proti zobobolu in gnjilobi zob, utrdi dlesno in odstranjuje neprijetno sapo iz ust **1 stekl. 50 kr.**

Neprekosljivega učinka je

Tanno-Chinin tinktura za lase

katera ohranjuje lasišča, odpravlja luske in preprečuje izpadanje las.

1 steklenica 50 kr z navodom.

Jedina zaloga:

lekarna pri Mariji pomagaj

M. Leustek.

LJUBLJANA, Resljeva cesta št. 1,

zraven mesarskega mosta. Levčeva hiša.

Brata Eberl,

Ljubljana, Frančiškanske ulice št. 4.

Pleskarska mojstra
c. kr. državne in c. kr. priv. južne železnice.

Slikarja napisov, stavbinska in pohištvena pleskarja.

Tovarna za oljate barve, lak in pokost.

Zaloga originalnega karbolineja.

Maščoba za konjska kopita in usnje.

Alojzij Večaj,

pečarski mojster v Ljubljani,

Opekarska cesta št. 61.

priporoča svojo izborno zalogo vsakovrstnih

pečij iz glinaste snovi

od najprostejših do najfinejših rujave, zelene ali bele barve. Izdeluje na željo tudi peči v poljubni drugačni barvi.

Natančno izvršuje naročila na štedilnike ter jamči za vse svoje izdelke jedno leto.

— Cene nizke. —

Alojzij Lenček,

stavbeni in galanterijski klepar,

LJUBLJANA, Sv. Petra cesta št. 21.

se priporoča slavnemu občinstvu v Ljubljani in na deželi za vse v njegovo stroko spadajoča dela.

Zagotavlja najsolidnejšo postrežbo in zmerne cene.

Conc. asekurančni bureau Fr. Drenik

v Ljubljani.

Slavna ces. kralj. deželna vlada je meni podpisanemu, z odlokom z dne 12. maja t. l., št. 4410, podelila koncesijo za ustanovo **asekurančne pisarne** s pravico:

Posredovati in sprejemati zavarovalne ponudbe vsake stroke, to je: proti elementarnim škodam, za življenje, nezgode itd.;

zastopati zavarovalne družbe in zavarovance v slučajih škod in drugih zadevah;

strokovno izvrševati zavarovalne ponudbe za premakljivo imetje in stavbe vsakere vrste;

škodo pregledati, oceniti (likvidirati), za asekurančna društva, ali mej njimi in strankami posredovati.

V obsegu predstojajočih pravic pričnem delovati ter se priporočam z vsem spoštovanjem

Franc Drenik,

Kongresni trg št. 3—II.

F. P. VIDIC & Co. v Ljubljani

ponujajo po najnižjih cenah vsakokoli množino

zidarske opeke,
zarebane strešne opeke (Falzziegel)

(izdelane iz najbolj znane Vrhiške gline) z zraven spadajočo

stekleno zarezano opeko in strešnimi okni iz vlitega železa

lončene peči in štedilnike

(lastnega izdelka)

Roman-cement

Dovški Portland-cement

kakor vse v stavbinsko stroko spadajoče predmete.

Najnižje cene!!!